

Til
Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Tjeldsund 21.04.2008

Evenes og Tjeldsund bondelag
V/ Eivind Kristoffersen
9444 Hol i Tjeldsund

Tlf: 76937853/90684033
E- mail:eivind.kristoffersen@gmail.com

Endring i odelsloven, konsesjonsloven og jordloven - Bestemmelser om bo og driveplikt med mer.

Etter at arealgrensen i konsesjonsloven ble hevet og de enkelte kommunene fikk selvråderetten til å fatte avgjørelser i saker innenfor konsesjons- og jordlovsbehandling, har det skjedd en radikal endring i arealforvaltningen. I små kommuner er det som oftest nære bekjentskap mellom forvaltningen i kommunen og resten av befolkningen. Dette byr ofte på en utfordring når det er saker som vanskelig kan forsvares ut i fra lovverket. Begrepet ”skjønn” blir ofte brukt i stor utstrekning, når det fattes enkeltvedtak i den kommunale forvaltningen. Det er bekymringsverdig når Fylkesmannen har gitt uttalelse på at det fra enkelte kommuner ikke, eller veldig sjeldent kommer inn klagesaker.

I små Nordlandskommuner der befolkningen har gått ned prøver politikerne på en febrilsk måte å se på andre løsninger for å få opp aktiviteten i bygdene. Langs hele nordlandskysten er det per i dag et fantastisk landskap som etter hvert har blitt meget populære fritidsområder. Presse for hyttebygging og fritidsboliger har blitt enormt stort. Enkelte kommuner har kastet seg på denne bølgen, og sier JA til all hyttebygging. Deres visjon er på sikt å legge forholdene til rette slik at fritidsfolket ønsker å flytte inn til kommunen. Det er i utgangspunktet bra at det skjer noe i bygda. At folk ønsker å bygge hytter bør man se på som positivt, men utgangspunktet for å holde liv i en bygd er at folk er fastboende.

Det som er mest overraskende er den arealforvaltningen som praktiseres i enkelte av kommunene, og det er ingen tvil at det er landbruket som blir den store taperen. Vi ser det som et behov at det nå blir en klarere innstramning på regelverket innenfor jord- og konsesjonslovsbehandling og som vil være til fordel for landbruket og den matproduksjonen som vi skal drive over hele landet.

Forslaget som er kommet på at boplikten etter odelsloven i hovedsak flyttes til konsesjonsloven. Og at bestemmelsene om driveplikt etter konsesjonsloven og odelsloven flyttes til jordloven, stiller vi oss meget positiv til. Men vi ønsker å komme med noen innspill på de øvrige endringene.

- 25 da for konsesjon er for høye arealgrenser for Nord – Norge og vestlandet. Dette for at eiendommene er så små. Bosetningsmønsteret i mindre bygder i Nord – Norge har gått drastisk ned de siste årene, særlig etter siste endring av konsesjonsloven.

- Det finnes mange måter på en eiendom for å utvide det dyrkbare arealet. Ved å ta utgangspunkt i dyrkbart areal, og definere arealgrensen ut i fra det, vil man synliggjøre mulighetene for jordbruksdrift på de forskjellige eiendommene.
- Forslag: **Arealgrensen på for eksempel 20 da bør defineres som: Fulldyrka, overflatedyrket og dyrkbar jord.**
- Det bør være i enkelte tilfeller muligheter å kunne utsett boplikten (familiære årsaker, militærtjeneste, utdanning osv). Men vist man ikke kan oppfylle boplikten etter fritaksperioden, må man søke om konsesjon på nytt.

For at lovverket skal forvaltes på en best mulig måte, bør det være et overordnet organ som kan overprøve kommunene sine avgjørelser. Med andre ord at Fylkesmannen (FM) får en fullmakt til å gripe inn i saker som er åpenbart i strid med lovverket og arealplaner. Hensynet til jordvern og fast bosetning må prioriteres framfor fritidsbebyggelse.

Eks 1: En kommune har opparbeidet boligfelt for å øke bosetningen og i tillegg argumentert med at de må ta noe av dyrket mark til boligformål på grunn av behov for tomter til fast bosetning. FM og bondelaget protesterte på avgjørelsen om å bygge boliger på dyrket mark. I arealplan ble det likevel vedtatt å tillate boligbygging på dyrket mark. I ettertid har kommunen solgt tomter med formål til fritidsbebyggelse i opparbeidet boligtomtefelt.

Eks 2: Samme kommune tillater hyttebygging på dyrket mark, og omdisponerer arealer avsatt til boligbygging til fritidsformål.

Disse eksemplene viser at det er behov for at FM bør kontrollere kommune i avgjørelser av arealbruken.

Priskontroll: Prisnivå på landbrukseiendommer i Nord Norge er kommet unaturlig høyt. Dette medfører at det er vanskelig å opprettholde fast bosetning. Ei bygd kan i en periode være i en downperiode pga. fraflytting, manglende rammebetingelser for jordbruk og annet næringsliv. Da kan eiendomsspekulanter konkurrere ut kjøperer som ønsker å bosette seg på landsbygda. Det er ikke tradisjon på landsbygda å spekulere i eiendomskjøp. Forslag: Kommuner og FM må få rett til å drive priskontroll etter takstgrunnlag.

Formålet med disse forslagene er å få folk til og bo å drive næring på bygda, bevare produksjonsevnen på jordbruksareal!!!!!!

Med hilsen

Evenes og Tjeldsund bondelag
V/ Eivind Kristoffersen